

11 oktober 2015 - 'Wereldmissiedag'
Voorganger: Dolf van der Linden osa

'Geroepen om te dienen'

*Dienen. Wat betekent dat?
Dienen betekent
de mensen die aankomen met aandacht ontvangen;
het betekent zich over de behoeftigen buigen
en hen de hand toesteken,
zonder berekening, zonder angst, met tederheid en begrip,
zoals Jezus zich gebogen heeft
om de apostelen de voeten te wassen.
Dienen betekent zij aan zij met de meest behoeftigen te werken,
voor alles menselijke relaties met hen aan te gaan,
hen nabij zijn en banden van solidariteit aan te knopen.
Solidariteit, dat woord jaagt de ontwikkelde wereld angst aan.
Men probeert het niet uit te spreken.
Solidariteit is voor hen bijna een vies woord.
Maar het is ons woord!
Dienen betekent
verzoeken om rechtvaardigheid en hoop erkennen en aannemen,
en samen wegen te zoeken,
concrete trajecten van bevrijding.
pauz Franciscus*

Lezing: Jesaja 53, 10-12:

De dienaar des Heren offerde zijn leven voor de schuld van de mensen en om hun nageslacht te zien. Door zijn toedoen slaagde wat de Heer wilde. Na het lijden dat hij moest doorstaan, zag hij het licht en werd met kennis verzadigd. Mijn rechtvaardige dienaar verschaft velen recht, hij neemt hun wandaden op zich. Daarom ken ik hem een plaats toe onder velen en zal hij met machtigen delen in de buit, omdat hij zijn leven prijs gaf aan de dood en zich tot de zondaars liet rekenen. Hij droeg echter de schuld van velen en nam het voor zondaars op (NBV).

Evangelie: Marcus 10, 35-45

Toen kwamen Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, naar Jezus toe en zeiden: 'Meester, wij willen dat U voor ons doet wat wij U vragen.' Hij antwoordde hun: 'Wat wilt ge dan dat Ik voor u doe?' Zij zeiden Hem: 'Geef dat in uw glorie een van ons aan uw rechter- en de ander aan uw linkerhand moge zitten.' Maar Jezus zei hun: 'Ge weet niet wat ge vraagt. Zijt ge in staat de beker te drinken die Ik drink en met het doopsel gedoopt te worden waarmee Ik gedoopt word?' Zij antwoordden Hem: 'Ja, dat kunnen wij.' 'Inderdaad' - gaf Jezus toe - 'de beker die Ik drink zult gij drinken, en met het doopsel waarmee Ik gedoopt word, zult gij gedoopt worden; maar het is niet aan Mij u te doen zitten aan mijn rechter- of linkerhand, omdat alleen zij dit verkrijgen voor wie dit is bereid.' Toen de tien anderen dit hoorden werden ze kwaad op Jakobus en Johannes. Jezus echter riep hen bij zich en sprak tot hen: 'Gij weet dat zij die als heersers der volkeren gelden hen met ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn; wie onder u groot wil worden moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn moet aller slaaf wezen, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.'

Overweging

Onze tijd is er op gericht om verder te kijken en gaan dan eigen grenzen.
Het is mogelijk geworden om het modewoord te gebruiken, 'wereldburger' te worden. Kinderen

leren al jong Engels, vakanties, stages, werk, sport, verhuizen: de wereld ligt open voor iedereen. Het zijn revolutionaire ontwikkelingen die de wereld ook één kunnen maken en de vrede kunnen bevorderen.

Wereld burger worden is dat iets voor deze, alleen onze tijd? Wat zijn er vroeger veel missionarissen uitgetrokken naar Azië, Afrika, Zuid Amerika. In vroeger tijden had bijna elk katholiek gezin, elke familie, wel een oom, tante, broer ,zus, goede kennis, die missionaris was geworden. Het gezinsleven vroeger, het familieleven, het parochie leven, was wereldwijd verbonden met hen. Er werd een goede band onderhouden via brieven en foto's. Er hing ook een zekere romantiek, avonturiersgeest rond het uitgaan naar vreemde landen. Wat boeide heerom als hij op vakantie, ons kinderen, gloedvol kwam vertellen over zijn werk. Ook al konden onze ouders en zeker grootouders niet zo gemakkelijk naar andere landen gaan, als wij nu, mede dank zij de hartelijke band met hun missionarissen, waren zij toch ook wereldburgers! Wereld burgers, onze grootouders ook al.

Dit wereldburgerschap beleven kwam door de kerk en het geloof, uiteindelijk. Wat het leven ook zeer sociaal, open, betrokken en behulpzaam maakte. Het sociale christelijke wereldburgerschap, verantwoordelijkheid dragen en hulp geven, is voor de kerk altijd een bron van vitaliteit geweest, en verbetering van de wereld. Samen met niet-kerk-gebonden, niet geloofs-gebonden organisaties, die veel hebben gedaan voor de mensheid en die dankbaar zijn, mogen, nee moeten wij zeggen dat onze missionarissen ook de wereld dank zij onderwijs, gezondheidszorg en andere dienstwerk, grondig hebben verbeterd. Leven hebben zij gegeven, hun leven. Het evangelie was hun kracht en drijfveer.

De wereld is veranderd, totaal. Uit veel landen en missiegebieden die wij kennen van vroeger, komen nu soms verschrikkelijke berichten: stammenoorlog, vervolging, epidemieën, onderdrukking, oorlogen, onrecht, vluchtelingen, armoede, wanhoop. In crisissituaties is de kerk nog altijd -en dat blijft zo- de kerk is de instantie waar mensen van op aan kunnen, die achter hen staat, een instantie die ze kunnen vertrouwen en nooit wegloopt, hen verdedigt.

Ons christelijk wereldburgerschap nu is anders dan 80 jaar geleden: als wij dagelijks de hardheid en het lijden zien gebeuren, kunnen we soms de moed verliezen en onverschillig worden. Toch moge het evangelie ons open houden, we komen uit een prachtige sociale traditie die blijft. In het evangelie van deze dag hoorden we dat de zonen van Vader Zebedeus al meteen bij hun eerste contact van Jezus zijn eeuwige heerlijkheid en liefde wilden krijgen, al meteen bij hun eerste ontmoeting, maar dat snelle verzoek ging niet door. Zij moesten eerst op deze wereld hun eigen leven leiden, hun leven in liefde en naastenliefde, in zorg, hulp en verantwoordelijkheid voor de medemens en dan ... en dan - dat gedaan hebbende - dan staat de poort open voor eeuwig geluk bij de Heer.

Het sociale en missionaire dienstbetoon, is in een totaal ander licht komen te staan. Het totaal nieuwe gebeuren voor kerk en wereld is ook dat hele groepen nu naar ons toe komen. Zeer verscheiden groepen, allemaal met eigen problemen. Nu ligt onze missionaire rol hier in Nederland in een multiculturele samenleving. Hier is missie nu, we kunnen wereldburger ter plekke zijn, wij hoeven niet meer weg te trekken. Zij zijn hier gekomen, wij zelf hebben missie nodig.

Velen van u waren aanwezig bij de Open Kloosterdag op 14 juni: zondags na de viering in de tuin met een zeer bevlogen groep medebroeders Augustijnen uit Gent, jonge studenten uit Afrika en Azië. Ze proberen de kerk van de toekomst op te bouwen. Een lange weg om te gaan die heel veel energie kost. De Geest waait waar hij wil, zet veel op zijn kop, maar veel goeds komt boven ook met onze hulp en steun.

Amen

*Perikopen: De Nieuwe Bijbelvertaling,
© Nederlands Bijbelgenootschap 2004/2007 en
© Katholieke Bijbelstichting, 's-Hertogenbosch, Nederland*